

Związek Rzemiosła Polskiego

ul. Miodowa 14, 00-246 Warszawa, tel. +48 22 50 44 200, fax. +48 22 50 44 220, www.zrp.pl, zrp@zrp.pl

NO-II-ASR/1/15

Warszawa, 19 stycznia 2015 r.

**Pan dr Piotr Otawski
Podsekretarz Stanu
Główny Konserwator Przyrody
Ministerstwo Środowiska**

Szanowny Panie Ministrze,

Związek Rzemiosła Polskiego – w nawiązaniu do projektu ustawy z dnia 5 grudnia 2014 roku o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (wykaz prac numer UC 133) – przekazuje poniższe stanowisko.

Przedstawione opinie i komentarze są wynikową, prowadzonych od czterech miesięcy konsultacji w środowisko mikro i małych przedsiębiorstw rzemieślniczych w zakresie obowiązujących przepisów prawa w dziedzinie ochrony środowiska. Tak więc w ramach współrealizowanego przez Związek Rzemiosła Polskiego projektu „3xśrodowisko” zebrano szereg uwag od przedsiębiorców-rzemieślników i reprezentujących ich organizacji rzemiosła. Większość ma charakter ogólny, jednakże część z nich przekłada się na konkretne propozycje zmian, które zostaną przedłożone Panu Ministrowi w formie rekomendacji (nad propozycjami zmian pracuje obecnie zespół ekspertów ZRP).

Znaczna część zebranych uwag postuluje ograniczanie biurokracji i obowiązków sprawozdawczych szczególnie ciążących na mikro i małych przedsiębiorstwach oraz dotyczy różnic interpretacyjnych występujących na poziomie regionów. Niektóre z propozycji rzemieślników są procedowane lub zostały już zrealizowane, jednakże rolą ZRP jest dbałość o to, by korzystne dla mikro i małych firm rozwiązania były faktycznie wdrażane, a nowe regulacje nie powodowały nadmiernych zobowiązań dla tej grupy przedsiębiorców.

Po rozpatrzeniu opiniowanego projektu ustawy wyrażamy obawę, że część regulacji, zwłaszcza dotyczących sektora budowlanego, nie jest zgodna z postulatami uproszczenia i zwiększenia przejrzystości przepisów. Zdajemy sobie sprawę, że przedkładany projekt ma odpowiadać wymogom dyrektywy 2003/4/WE oraz służyć ujednoliceniu interpretacji regulacji z ustawy „oos”, jednakże postulujemy implementację, która jedynie w niezbędnym - minimalnym - zakresie zmieni obowiązujące przepisy.

Uwagi szczegółowe

1. Ze względu na dostrzeganą konieczność ujednolicenia przepisów popieramy wprowadzenie definicji „inwentaryzacji przyrodniczej” - popieramy pomysł implementowania jednolitego formatu informacji w odniesieniu do wyników inwentaryzacji przyrodniczych w formie rozporządzenia.
2. W art. 62a ust.2 i 3, art. 66 oraz art. 74a ustawy „oś” proponujemy odstąpienie od wprowadzenia obowiązku każdorazowego składania oświadczeń o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ustawy „oś” w zakresie wykształcenia lub doświadczenia zawodowego. W naszej ocenie odpowiedni organ powinien tylko jednorazowa uzyskiwać informacje od osób sporządzających kartę informacyjną przedsięwzięcia lub raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Raz uzyskana informacja powinna być wprowadzona do elektronicznego rejestru upoważnionych osób bez konieczności każdorazowego dodatkowego poświadczania danych podpisem. Ponadto uważamy, że zainteresowana osoba – w przypadku podnoszenia kwalifikacji – powinna móc z własnej inicjatywy informować odpowiedni urząd prowadzący wspomniany rejestr o fakcie np. podwyższenia wykształcenia poprzez złożenie właściwego oświadczenia.
- 2a. Będąc wyrazicielem woli rzemieślników wyrażamy przekonanie, iż warto uwzględnić w kręgu osób uprawnionych do sporządzania raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko także osoby, które uzyskały tytuł mistrza w zawodzie odpowiadającym danemu rodzajowi rzemiosła w branży budowlanej (analogicznie do zapisów ustawy Prawo budowlane), przy założeniu, że osoby te spełniają wymóg 5-letniego doświadczenia w pracy w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. W naszej ocenie ograniczanie kręgu osób, które mogą (przy łącznym spełnianiu warunku 5-letniego doświadczenia w pracach zespołu) sporządzać takie dokumenty tylko do osób legitymujących się określonym cenzusem wykształcenia – magister lub inżynier – jest sprzeczne z obserwowanym na całym świecie trendem uznawania i doceniania nabywania kwalifikacji różnymi, a więc i pozaformalnymi, ścieżkami. Proponujemy rozważenie tej możliwości, tym bardziej, że osoba z tytułem zawodowym mistrza musi się wykazać co najmniej 6-letnim doświadczeniem zawodowym w danej branży.

- 2b. Proponujemy pozostawienie – dla osób podpisujących po raz pierwszy oświadczenie pod raportem oddziaływania na środowisko lub kartą informacyjną - możliwości przedstawiania dokumentacji wykształcenia lub doświadczenia zawodowego. Możliwe, że wydłużyłoby to nieznacznie czas postępowań (a właściwie tylko tego pierwszego, przy założeniu bazy podmiotów uprawnionych do podpisywania oświadczeń), ale uchroniłoby dane osoby od odpowiedzialności karnej, którą niejako na wyrost proponuje projektodawca. W naszej opinii wystarczające byłoby wprowadzenie wymogu samodzielnego dokumentowania wykształcenia i/lub doświadczenia zawodowego obwarowanego oświadczeniami pod sankcją odpowiedzialności cywilnoprawnej
3. Wątpliwości budzi wprowadzenie obowiązku zamieszczania w karcie informacyjnej przedsięwzięcia informacji o korytarzach ekologicznych, skoro takie dane (i wskazanie obszarów) powinny być w dyspozycji odpowiednich urzędów z innych źródeł.
4. Pozytywnie oceniamy zapis w art. 62a ust.1 pkt 11 dotyczący definicji planowanego przedsięwzięcia. Przedstawiona propozycja jest logiczna i pragmatyczna.
5. Ad. art. 66 ust. 1b wyodrębniono kryteria wpływu na środowisko związane z pracami rozbiórkowymi a w art. 62a ust.1 wprowadza się obowiązek przedkładania w karcie informacyjnej danych dotyczących prac rozbiórkowych – proponujemy odstępienie od tej koncepcji i ewentualnie zastąpienie tego zapisu w sposób, który nie obliuguje każdorazowo przedsiębiorstw do zamieszczania informacji w karcie, ale daje taką możliwość – na podstawie wezwania ze strony właściwego urzędu (informacja taka byłaby przedkładana przez przedsiębiorcę np.: w terminie 10 dni od dnia wezwania).
- 5a. Ponadto w art., 62a ust.1 pkt 15 tworzy się niezrozumiały dla przedsiębiorców obowiązek wypełnienia dodatkowego elementu karty informacyjnej w postaci „streszczenia w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w karcie w odniesieniu do każdego elementu karty”. Powstaje pytanie, dlaczego podmiot wypełniający kartę ma stosować język niespecjalistyczny? Istnieje szereg możliwości pozyskania informacji fachowych – chociażby w drodze konsultacji – dlaczego więc przerzuca się ciężar wypełniania dodatkowych pól na podmiot wypełniający kartę? Wydaje się, iż argument ujednolicenia regulacji w tym zakresie nie uzasadnia wystarczająco wprowadzenia takiego obowiązku.

6. Poddajemy pod rozwałę celowość uwzględnienia w art. 63 ust. 1 pkt 2 przy ocenie oddziaływania na środowisko wpływu przedsięwzięcia nie tylko na rośliny i zwierzęta, ale też na grzyby. Czy taka ocena powinna być dokonywana w przypadku każdego przedsięwzięcia i na każdym terenie?
7. Kolejna wątpliwość dotyczy rzeczywistej konieczności wprowadzenia obowiązku dodania kryterium „wpływu na klimat” do „opisu przewidywanych oddziaływań na środowisko” – w części dotyczącej analizowanych wariantów przedsięwzięć.
8. Powstaje pytanie, czy za „odniesienie do celów środowiskowych dokumentów strategicznych” powinien odpowiadać podmiot wypełniający raport oddziaływania na środowisko, a nie podmiot dokonujący oceny raportu (z poziomu administracyjnego)?
9. Jako zasadne uznajemy wprowadzenie w art. 66 ust. 1 – w zakresie ustanawiania obszarów ograniczonego użytkowania - poza drogami – także obiektów liniowych i lotnisk uznając faktyczne trudności z prognozowaniem ruchu i co za tym idzie, oceną oddziaływania na środowisko.
10. W przypadku art. 72 ust. 3 i 4 uznajemy za słusne przyjęcie założenia, iż czas, w jakim można ubiegać się o wydanie następcej decyzji inwestycyjnej lub dokonywać zgłoszenia (np.: budowy lub robót budowlanych) może ulec wydłużeniu (z 4 do 6 lat) w przypadku, gdy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.
- 10a. Wnioskujemy o rozważenie możliwości pozostawienia zapisu art. 72 ust.4 ustawy „ooś” w obecnym brzmieniu, zamiast wprowadzać niejako nowy rodzaj informacji, wskazującej czy nie zmieniły się warunki określone w decyzji, tym bardziej, że stwierdzenie aktualności warunków oceny oddziaływania na środowisko (zgodnie z uzasadnieniem przedstawionym na str. 12), stanowi jednak przesłankę konieczną do skorzystania z uprawnienia do złożenia wniosku o wydanie decyzji następcej w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.
11. Odnośnie art. 72 ust. 7-10, popieramy propozycję derogacji od obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – w przypadku, gdy wyłącznym celem danego przedsięwzięcia jest obronność i bezpieczeństwo państwa lub prowadzenie działań ratowniczych i zapewnienie bezpieczeństwa cywilnego.
12. W kontekście art. 74 ust.1 wydaje się przerostem obowiązków biurowatycznych obciążenie wnioskodawcy koniecznością złożenia załącznika do wniosku o wydanie

decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach – załącznika graficznego terenu przedsięwzięcia wraz z oceną oddziaływania na mapie.

13. Odnosnie art. 273 ust. 2a i 2b oraz art. 315f-h ustawy Prawo ochrony środowiska obowiązujący system kar wydaje się już wystarczająco restrykcyjny i w związku tym proponujemy odstępnie od propozycji wymierzania kar administracyjnych jako konsekwencji naruszenia przepisów wynikających z dyrektywy 211/92/UE. Alternatywnie proponujemy wprowadzenie procedury upomnienia z zastrzeżeniem terminu usunięcia uchybień, która poprzedzałaby nałożenie sankcji administracyjno-finansowych.
14. Popieramy proponowane zmiany w zakresie transpozycji dyrektywy 2003/4/WE art. 3 ust. 5 lit. a - poparte wnioskami z kontroli NIK. W dotychczasowej działalności rzemieślnicy niejednokrotnie spotykali się z brakiem aktualnej informacji w serwisach i na stronach internetowych właściwych organów JST oraz z różnorodnymi interpretacjami przepisów.

Szanowny Panie Ministrze,

Przedstawiając powyższe propozycje prosimy o uznanie szczególnej roli firm z sektora MSP dla rozwoju polskiej gospodarki i ostrożne wprowadzanie mechanizmów nadmiernie penalizujących przedsiębiorców i powodujących nieadekwatne obciążenia. Tam, gdzie nie jest to wymagane dyrektywami UE, prosimy o odstępnie od finansowych sankcji. Podobnie w zakresie dostarczanych we wnioskach informacji – chcielibyśmy, aby ich zakres odpowiadał wyłącznie niezbędnym wymogom narzucanym przez KE. Koncepcja przerzucania odpowiedzialności na przedsiębiorców (przy jednoczesnym wprowadzaniu nowych restrykcji) może zrazić wielu z nich do świadomego dbania o naturalne środowisko. Poddajemy pod rozagę uruchomienie w szerszym wymiarze działań prewencyjnych i edukacyjnych zorientowanych na przedsiębiorców sektora MSP.

Z wyrazami szacunku

Prezes

Związek Rzemiosła Polskiego

/-/ Jerzy Bartnik